

يا عادى انت سمعته لوليك الى
ذو عيشه مدعى فيك الكره
كم ذا التهمك لو اسلمت سالكه
فهمت تفتش باندى مواربه
عنى اللبغ بلغم العكس وبعك
ان استقامت قلبى فى الهوى حرق
والف والنشر فى صبرى وفتى
بان اصطبارى وقد تشبه ساكنه
والبين تشبهه فى العنى لوده
يا عنى ذى العنى يدعى
سعت لوى وعينى بالدموع سعت
بسمة قنم اللسان ينشها
وجرحه الودع بالعين هو الكنى
او دعت قلبنا جرح الغرم وقد
وجعت ايممتها صيرة عظت
ذامن تجامل حب حل عامه
حيث التفات اى طبعا لوجه
نوادير الشرق يوم البين اوزه
لين اعانت اذ النضن وكنك
درالدموع به التسيطه فندا
تشر بع دينا الهوى على الهمس
والصبر فى دم القلب فى السم
تسلم قلبهم لويلين به
راس العذول بذا لى كصفت
الشمع ماورك قوف وتقى الى على

اقترعت عن رساوك العبر
ان لا تقى لك عيش والذهم
تقول ترجى من عالم العدم
وانت عقلا اهل الناس كله
با عاذ لى ذرع التبريد فى العلم
ترب السلق فستقى ثابت القدم
واكل واخط الجيران والذم
تبا فيستهم الاثار فى الظلم
قوت صبرى به مشاة الام
جن بيتى فظى قلبى الشى وفتى
فطابق الجفن بين الخى والكرم
من تحرى ضحك وهما الكنى الشى
وجرحه الودع حسى منك فى شى
مزجت دما جرى من فطه بدم
باليت احداها فى حيز العدم
ام عجل الله لى خطى من الضرم
كم ذاعانك اى منك فى الم
لسان ومعى ولم ينطق لسانه
اجدى التجاره هدايم بينه
بالين عذره فى جيبه حسى
لمن براه النوى ايام فخرهم
بالظلم بين السجع فى النعم
اذما تجازون على ضمعى بوجه
مرا اذا المراد احد بالكل
كهر ترم عدل بسط الطل ادم

الكرت مدعى فشمه التهم لست
صبرا اضل ولم يتدركه وقد
وصار على بهال الجنا مشاه
احب حتى تخنهم وحقى تهم
وهل شافى بافلى الهوى نعم
عساكر الحكيم الصبر شا هدها
قلن اطلق القلب قالى كم ترا حنا
وه صبرى رحلى للهلوك اسسا
وقول ما لانى فى الجى موجب
من لم يجد كلامه مع عظة
وع الملامه عن قلبى فان به
اقابل الموت من شوقى الله وقد
له ذخاير اسرارى او جهها
لمن بنا يحقون حل سدعها
ذاب التيم لولا حسن مخلصه
مجر المصطفى الحنا مطرد
بالشعر ان شها اياتا افرقت
مفاخرى باستي اعفة وتقى
وهو التضييع بالروح التضييع وفى الفضل التضييع له التره يد فى النعم
اياته وشفت دينا الهوى حجت
والصبر والحزم والاحسان شيمته
سطح ما قاله عن اوف بعفته
على التسيب لا تخفى زيادته
مخفى الكتابة فى الاقوال حجة
ولا يجمع له عايرهم نعم

الوصافى والخط المذموم
خطيت فى جهم لكن البحرهم
فى الناس ليس جرح الميت من الم
فالوا غير شتان مرادهم
اذا قببت وسقت الروح للعدو
لرب نظري بحال البين لم يقم
عنه فضلت ارضوا قالوا فام آتم
من شهم رشوه فى انتقامهم
انى سلخت نعم عن حب غيرهم
فليس يقع فيه مفرد الكلم
مداهج اهيضت بالجز ادم
ولن جيا فى السلوان من شى
وهو انتباهى واملو يتقى هوى
يرى سهام منون آه والى
مدح خير البرا سيد الامم
الوصافى طم عن عبد الله ذى الكرم
تخوشه رقا وحقى الشمس فى الظلم
بالاثر اخرجت اشدة العصم
عبادة الباطن النار والسم
والبحر الحوى والابناء بالكرم
ويشقى لكن لرى رافى الحماهم
فضله وتكمله عن بين حرم
رجب التجاه جان الكل فحرم
له رجوع وما بين العداه كى